

Δελτίο Τύπου

Αθήνα, 16 Μαΐου 2008

«Προσπάθεια απ' Όλους, Ανάπτυξη για Όλους»

Ο Υπουργός Ανάπτυξης **κ. Χρήστος Φώλιας** μίλησε στο Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης (ΕΣΑΑ), όπου παρουσιάστηκε η Ετήσια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας 2007 από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Εμπειρογνομώνων του ΕΣΑΑ **καθ. κ. Σπύρο Μακρυδάκη**. Στη συνέχεια, έλαβαν το λόγο μέλη του Συμβουλίου εκπροσωπώντας φορείς της κοινωνίας, της αγοράς και της πολιτείας.

Ο κ. Φώλιας προεδρεύοντας του ΕΣΑΑ, κήρυξε την έναρξη των εργασιών:

«Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου κάπως ανορθόδοξα, μεταφέροντάς σας μια εμπειρία από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Στο εργοστάσιο της General Motors στο Wilmington του Delaware υπάρχει ένα βίντεο το οποίο οι διευθυντές προβάλλουν όποτε τα πράγματα δυσκολεύουν. Το βίντεο ξεκινά με ένα ανώτερο στέλεχος της GM να δηλώνει, το 1991, ότι το εργοστάσιο πρόκειται να κλείσει σε τρία χρόνια. Σύμφωνα με τα λόγια του, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο να ανακληθεί η απόφαση.

Η επόμενη σκηνή δείχνει το γενικό διευθυντή του εργοστασίου να δηλώνει: «Ακόμα κι αν δεν μπορούμε να σώσουμε το εργοστάσιο, τουλάχιστον θα τους κάνουμε να νιώσουν πόσο ανόητη είναι η απόφασή τους να το κλείσουν».

Και αυτό ακριβώς είναι που πέτυχαν οι εργαζόμενοι. Χωρίς να έχουν τίποτε να κερδίσουν, άρχισαν να κατασκευάζουν τόσο ποιοτικά αυτοκίνητα, ώστε οι αντιπροσωπείες να ζητούν τα αυτοκίνητά τους να προέρχονται από το συγκεκριμένο εργοστάσιο.

Ενώ ήταν προδιαγεγραμμένο ότι θα έχαναν τη δουλειά τους, εργάστηκαν τόσο αποτελεσματικά, ώστε τους ανατίθεται η κατασκευή ενός νέου μοντέλου. Και όταν ήρθε η ώρα να κλείσει το εργοστάσιο, τα κεντρικά γραφεία αναγκάστηκαν εκ του αποτελέσματος να ανακαλέσουν την απόφασή τους. Οι εργαζόμενοι στο Wilmington αποδείχθηκαν εξαιρετικά πολύτιμοι για να τους αφήσουν να χαθούν.

Τι αποδεικνύει αυτή η εμπειρία; Πως η ανταγωνιστικότητα είναι κλειδί για τη βιωσιμότητα ενός εργοστασίου, μιας επιχείρησης, μιας οικονομίας. Κι αυτό το κλειδί δεν βρίσκεται σε ένα αλλά σε πολλά χέρια. Είναι ζήτημα που αφορά και την

εκάστοτε κυβέρνηση και τη δημόσια διοίκηση και την επιχειρηματική κοινότητα και τους εργαζόμενους. Γιατί το όφελος είναι κοινό στο βαθμό που καταφέρνουμε να κάνουμε την οικονομία μας πιο ανταγωνιστική, πιο καινοτομική, και πιο εξωστρεφή. Το όφελος είναι κοινό στο βαθμό που επενδύουμε, με στοχευμένες δράσεις, στην διαρκή εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού και στη διαμόρφωση ενός ελκυστικού περιβάλλοντος για επενδύσεις.

Συνεπώς, η σημερινή μας συνάντηση στο πλαίσιο της παρουσίασης της Ετήσιας Έκθεσης Ανταγωνιστικότητας για το 2007, μας αφορά όλους εξίσου. Και μας αφορά, όχι στο σκέλος τού πού πήγαμε καλά ή τού πού κάναμε ενθαρρυντικά βήματα. Μας αφορά να σκύψουμε με προσοχή πάνω από νοοτροπίες, διαρθρωτικές αδυναμίες και διαχρονικές αγκυλώσεις που εμποδίζουν, μέχρι και σήμερα, τη χώρα μας να κερδίσει το στοίχημα της ανταγωνιστικότητας.

Έχουμε πάρει όλοι στα χέρια μας το κείμενο της Έκθεσης. Θα ακούσουμε στη συνέχεια με προσοχή την αναλυτική παρουσίασή της και θέλω να συγχαρώ όλους όσοι συνέβαλαν στην εκπόνησή της, επισημαίνοντας τη χρησιμότητά της ως εργαλείο διαμόρφωσης πολιτικής.

Ωστόσο, ακόμη και από μια πρώτη ματιά, οι βασικές διαπιστώσεις δεν νομίζω ότι ξαφνιάζουν κανέναν. Ο δρόμος που έχουμε να διανύσουμε είναι μακρύς και είναι δρόμος ανηφορικός και με πολλές στροφές. Αν μάλιστα συνυπολογίσει κανείς τις μεγάλες καθυστερήσεις στην εκκίνηση της οικονομίας μας, αλλά και το γεγονός ότι σε αυτό το δρόμο δεν είμαστε μόνοι μας, καθώς συγκρινόμαστε με όλες τις οικονομίες του κόσμου, τότε το μήνυμα που εκπέμπει η Έκθεση είναι ένα αλλά τριπλό: Δουλειά, δουλειά, δουλειά.

Είναι σαφές ότι υπάρχουν αρκετές συνιστώσες της ανταγωνιστικότητας όπου η χώρα εμφανίζει ικανοποιητικές επιδόσεις. Η μακροοικονομική σταθερότητα, η δημοσιονομική πολιτική, η αποτελεσματικότητα των χρηματαγορών και των κεφαλαιαγορών, η ελευθερία στην κίνηση κεφαλαίων και εμπορευμάτων, η ασφάλεια, ο τουρισμός, η ναυτιλία ή η γλωσσομάθεια αποτελούν ζητήματα όπου οι ελληνικές επιδόσεις είναι ικανοποιητικές, χωρίς αυτό να αφήνει οπιοδήποτε περιθώριο εφησυχασμού.

Την ίδια στιγμή ωστόσο, κρίσιμα ζητήματα που σχετίζονται με την έρευνα και την καινοτομία, την ποιότητα της εκπαίδευσης, την πάταξη της γραφειοκρατίας, την εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης, την επιχειρηματική ανταγωνιστικότητα και τις εργασιακές σχέσεις εξακολουθούν να αποτελούν πεδία στα οποία πρέπει να ενταθούν οι μεταρρυθμιστικές μας προσπάθειες.

Η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας ποτέ δεν έρχεται ως «μάννα εξ ουρανού». Η ανταγωνιστικότητα κρίνεται από την ικανότητα των επιχειρήσεων της να πωλούν επιτυχημένα προϊόντα και υπηρεσίες στις διεθνείς αγορές. Η ικανότητα αυτή οδηγεί στην παραγωγή περισσότερου εθνικού πλούτου και κατ' επέκταση σε υψηλότερο βιοτικό επίπεδο για τους πολίτες.

Για αυτό ακριβώς η διαρκής βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της Χώρας μας αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα. Έγιναν και γίνονται πολλές και σοβαρές προσπάθειες προκειμένου να αντιμετωπιστεί με επιτυχία η πρόκληση αυτή. Πρόκληση που συνίσταται πρωτίστως στο γεγονός ότι η Ελλάδα διανύει ένα κρίσιμο στάδιο μετάβασης. Εξέρχεται από την ομάδα των χωρών με χαμηλό

κόστος εργασίας χωρίς, ακόμη, να έχει καταφέρει να ενταχθεί στην ομάδα των χωρών με προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Για την κυβέρνησή μας είναι ξεκάθαρη και δεσμευτική προτεραιότητα να επιτύχουμε αυτή τη μετάβαση με τους αποδοτικότερους όρους για την οικονομία και την κοινωνία. Και το έργο αυτό είναι διπλά δύσκολο καθώς βιώνουμε μια ιστορική μετεξέλιξη τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και στην ευρύτερη περιοχή μας. Η γειτονιά μας, όπως κι ο Κόσμος ολόκληρος, αλλάζει με πρωτόγνωρες ταχύτητες. Η παγκοσμιότητα και η ψηφιακή επανάσταση δημιουργούν νέες προκλήσεις, αλλά και μεγάλες ευκαιρίες, που δεν μπορεί να αγνοούνται από κανέναν.

Ο εντεινόμενος διεθνής ανταγωνισμός προσδιορίζει πλέον τις προϋποθέσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη, την πρόοδο και την κοινωνική ευημερία. Η Νέα Οικονομία απαιτεί απ' όλους να επενδύουμε στην Έρευνα και την Καινοτομία, την Τεχνολογία και την Ψηφιακή Σύγκλιση. Η ταχύτητα των εξελίξεων υπογραμμίζει την ανάγκη να βλέπουμε διαρκώς μπροστά, σ' αυτά που έρχονται και όχι σ' εκείνα που φεύγουν. Να κινούμαστε με νέους ρυθμούς, εγκαταλείποντας κατεστημένες και συντηρητικές νοοτροπίες. Να προωθούμε τολμηρές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Να αναπτύσσουμε διακρατικές και επιχειρηματικές συνεργασίες.

Στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, «μαγικές συνταγές» για την ανταγωνιστικότητα δεν υπάρχουν. Θα σας πω κάτι που γνωρίζετε και εσείς πάρα πολύ καλά από την εμπειρία σας. Το θετικό αποτέλεσμα έρχεται μέσα από την οραματική σύλληψη, την οργανωμένη προσπάθεια, τη συντεταγμένη υλοποίηση, τη σταθερότητα και τη συνέπεια στη λειτουργία των θεσμών.

Για αυτά τα ζητήματα απαιτούνται συνεργασίες και συναινέσεις. Απαιτούνται υπεύθυνες τοποθετήσεις και ρεαλιστικές προτάσεις. Γενικόλογοι αφορισμοί, ωραιοποιήσεις ή δαιμονοποιήσεις, σε τελική ανάλυση βλάπτουν την ανταγωνιστικότητα.

Η ανταγωνιστικότητα είναι εθνικός στόχος. Δεν έχει χρώματα και προτιμήσεις. Δεν έχει διαχωριστικές γραμμές. Έχει όμως λύσεις. Λύσεις ικανές να αυξήσουν τον εθνικό πλούτο, να δημιουργήσουν περισσότερες θέσεις δουλειάς, να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη συνοχή, να εγγυηθούν αποδοτικότερες ευκαιρίες για όλους και για όλες σε όλη την Ελλάδα. Κι αυτό ακριβώς είναι το μήνυμα που θέλουμε να μεταδώσουμε και στην κοινωνία. Προσπάθεια απ' όλους, Ανάπτυξη για όλους.

Προσπάθεια όμως από την πλευρά της κοινωνίας δεν μπορεί να σημαίνει όνειρο ζωής μια θέση στο Δημόσιο.

Προσπάθεια από την πλευρά της επιχειρηματικής κοινότητας δεν μπορεί να είναι η αντίληψη πως μόνον οι άμεσες κρατικές επιχορηγήσεις είναι ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος για την τόνωση της επιχειρηματικότητας και την παγίωση ενός ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος.

Προσπάθεια από την πλευρά του κράτους δεν μπορεί να νοηθεί μέσα σε έναν λαβύρινθο γραφειοκρατίας, πολυνομίας, συναλλαγής και μιας στρατιάς αρμοδίων και αναρμοδίων, διασκορπισμένων σε διάφορα υπουργεία, δήμους, τοπικές υπηρεσίες και νομαρχίες.

Η προσπάθεια λοιπόν μας αφορά όλους. Όλοι έχουμε ρόλο. Όλοι πρέπει να συμμετέχουμε και να δίνουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Ο καθένας στο δικό του μετερίζι, αλλά και όλοι μαζί σε μια κοινή συλλογική προσπάθεια που θα οδηγήσει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές τομές που έχει ανάγκη η οικονομία μας για να αποδώσει καρπούς ευημερίας.

Στην Ελλάδα, πλέον, η ανάπτυξη έχει ως υπόβαθρο τη δημοσιονομική σταθερότητα. Η δημοσιονομική πειθαρχία και σταθερότητα συνιστούν ακρογωνιαίο λίθο της αναπτυξιακής πολιτικής. Μόνο όταν προσδέσαμε με αξιοπιστία την οικονομική πολιτική της ανάπτυξης πάνω σε στόχους οικονομικής σταθερότητας μπορέσαμε και πετύχαμε μια συστηματική επιτάχυνση της ανάπτυξης.

Έχοντας εξασφαλίσει ένα ευνοϊκό μακροοικονομικό περιβάλλον ανάπτυξης με σταθερότητα, το επόμενο ζητούμενο είναι ένα μικροοικονομικό περιβάλλον που βοηθά την επιχειρηματικότητα, αφαιρεί εμπόδια από το δρόμο της, ενθαρρύνει τους νέους επιχειρηματίες, το επιχειρηματικό ρίσκο, την καινοτομία.

Με αυτή τη λογική, προχωρούμε στη δημιουργία του θεσμικού πλαισίου που απλοποιεί τις διοικητικές διαδικασίες για τις επιχειρήσεις, στηρίζει και ενθαρρύνει όσους αναλαμβάνουν επιχειρηματική δράση. Περιορίζουμε δραστικά τη γραφειοκρατία στις διαδικασίες ίδρυσης των επιχειρήσεων:

- Μόλις την περασμένη Δευτέρα, ψηφίστηκε στη Βουλή τροποποίηση του Νόμου των Εταιρειών περιορισμένης Ευθύνης (ΕΠΕ) που κατέθεσε το Υπουργείο Ανάπτυξης. Με την τροποποίηση αυτή μειώνουμε το ελάχιστο καταβαλλόμενο εταιρικό κεφάλαιο από 18.000 ευρώ που ήταν σε 4.500. Η μείωση του εταιρικού κεφαλαίου θα συμβάλει θετικά στην αύξηση της δυνατότητας για επιχειρηματική δράση.

- Επίσης, θεσπίζουμε τη δυνατότητα πλέον να προσκομίζει ο εταίρος ή διαχειριστή της ΕΠΕ τη ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο (Ε.Τ.) ΜΑΖΙ με το αντίγραφο της εταιρικής ΣΥΜΒΑΣΗΣ, νόμιμα επικυρωμένο. Με αυτό τον τρόπο μειώνεται ο χρόνος ίδρυσης & έναρξης λειτουργίας της ΕΠΕ σχεδόν κατά ένα μήνα.

- αναμορφώνουμε το Δίκαιο Ανωνύμων Εταιρειών,
- θεσπίζουμε απλοποιημένο σύστημα αδειοδότησης των μεταποιητικών επιχειρήσεων
- προωθούμε σύγχρονο πλαίσιο, για την ίδρυση κάθε επιχείρησης.

Δημιουργούμε μηχανισμούς για να θωρακίσουμε το συμφέρον του πολίτη, του επιχειρηματία, του επαγγελματία. Μηχανισμούς που στηρίζονται στην ταχύτητα, την αξιοπιστία, την απλούστευση. Προωθούμε :

- την αυτοματοποίηση των διαδικασιών ρουτίνας
- την ηλεκτρονικοποίηση αρχείων και εντύπων,
- τη μείωση του κόστους ταξινόμησεων, εκτυπώσεων, αποστολής εντύπων,
- την αύξηση των υπηρεσιών on line, τη μείωση του αριθμού των τοπικών γραφείων και της ανθρωποδύναμης ανά παρεχόμενη υπηρεσία, τη μείωση των απαιτήσεων υποδομής, τη βελτίωση της ποιότητας υπηρεσιών, τη μείωση του χρόνου αναμονής. Η εισαγωγή της λογικής του «one stop shop» («μίας στάσης») και της «ηλεκτρονικής διακυβέρνησης» αποτελεί για εμάς υψηλή προτεραιότητα.

Παράλληλα, προχωρήσαμε στη θεσμική αναδιάρθρωση του συστήματος Έρευνας και Τεχνολογίας. Χαράσσουμε εθνική πολιτική μακράς πνοής και δημιουργούμε τα κατάλληλα θεσμικά όργανα και εργαλεία.

Δεσμευτήκαμε ταυτόχρονα για αύξηση της κρατικής συμβολής στις δαπάνες για Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη. Στόχος είναι αυτή να φθάσει το 1,5% του ΑΕΠ, με τη συμμετοχή των επιχειρήσεων να ανέρχεται στο 40%.

Μέσα από το νέο θεσμικό πλαίσιο κατοχυρώνεται η συνεχής αξιολόγηση του συστήματος και των εμπλεκόμενων σε αυτό. Επιτυγχάνεται η σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή, η συνεργασία των ερευνητικών φορέων με τις επιχειρήσεις, η μείωση του κατακερματισμού της ερευνητικής προσπάθειας, το άνοιγμα του ελληνικού χώρου έρευνας και παραγωγής προς το εξωτερικό.

Στο πλαίσιο αυτό υποστηρίζουμε συγκεκριμένους θεματικούς τομείς στους οποίους η Χώρα διαθέτει ή μπορεί να αποκτήσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Τομείς, όπως η Ενέργεια και οι Ανανεώσιμες Πηγές, η Μικροηλεκτρονική, οι Τεχνολογίες Πολιτισμού, η Βιοτεχνολογία.

Δίνουμε κίνητρα για τη δημιουργία τοπικών κέντρων σχεδίασης και αριστείας, για τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων που έχουν αντικείμενο συγκεκριμένες τεχνολογικά καινοτομικές περιοχές.

Πρωθούμε τη δημιουργία Οικοσυστημάτων Καινοτομίας, όπως τα θεματικά τεχνολογικά Clusters και φυσικά οι Πόλοι Καινοτομίας, με τη συμμετοχή του ερευνητικού και βιομηχανικού ιστού της Χώρας. Επιχειρήσεις, Ανώτατα και Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, Ερευνητικά Κέντρα, Τεχνοβλαστοί και Επιμελητήρια.

Έχουμε στα χέρια μας ένα δυναμικό εργαλείο για να προχωρήσει η ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή στον τόπο μας. Το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, για την προγραμματική περίοδο 2007-2013. Είμαστε αποφασισμένοι να μηδενίσουμε το γραφειοκρατικό κόστος στο σύνολο των δράσεων που εντάσσονται στο ΕΣΠΑ, προκειμένου να αξιοποιήσουμε το σύνολο των διαθέσιμων πόρων και να μεγιστοποιήσουμε το αναπτυξιακό αποτέλεσμα.

Επιχειρηματικότητα και ανταγωνιστικότητα είναι και ο διττός κεντρικός στόχος του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανταγωνιστικότητα και Επιχειρηματικότητα που αποτελεί το βασικό εργαλείο των διαρθρωτικών πολιτικών που θα ακολουθήσουμε το επόμενο διάστημα.

Το ΕΠΑΝ II θέτει τρεις στρατηγικούς στόχους, που αφορούν στην επιτάχυνση της μετάβασης στην οικονομία της γνώσης, στην ανάπτυξη της υγιούς, βιώσιμης και εξωστρεφούς επιχειρηματικότητας και στη διασφάλιση των φυσικών, θεσμικών και οργανωτικών προϋποθέσεων που την εξυπηρετούν. Σκοπός μας είναι η ενίσχυση της ελκυστικότητας της Ελλάδας ως τόπου ανάπτυξης επιχειρηματικής δραστηριότητας, με σεβασμό στο περιβάλλον και την αειφορία.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι προωθούνται συγκεκριμένες λύσεις σε συγκεκριμένα προβλήματα. Σε αυτή τη γραμμή πλεύσης αξίζει να επιμείνουμε και στη σημερινή διαδικασία.

Για αυτό κλείνοντας θέλω να επισημάνω έναν ουσιώδη παράγοντα για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη, την ευημερία. Και ο παράγοντας αυτός δεν είναι άλλος από την εμπιστοσύνη. Σήμερα ο βαθμός της εμπιστοσύνης που υπάρχει μεταξύ κρατών, αγοράς και κοινωνίας αναγνωρίζεται ως κοινωνικό κεφάλαιο.

Και ποιοι είναι οι πυλώνες της εμπιστοσύνης; Ένα κράτος που λογοδοτεί. Μια αγορά που λειτουργεί ελεύθερα, ανταγωνιστικά και σέβεται τον καταναλωτή. Μια κοινωνία που αντιλαμβάνεται την αξία της υπευθυνότητας και της κοινής προσπάθειας.

Ο στόχος της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας περνάει μέσα και από την ενδυνάμωση της κοινωνικής εμπιστοσύνης. Διότι μόνον έτσι θα επιτύχουμε να είναι αρκετή στη δημόσια διοίκηση, όχι μόνο μια στάση αλλά και μόνο μια υπογραφή.

Το σημαντικότερο όλων, όμως, είναι το γεγονός, πως η αύξηση του αποθέματος κοινωνικής εμπιστοσύνης θα διευκολύνει την επίτευξη μιας ευρείας συναίνεσης. Αυτός είναι και ο εξαιρετικά δύσκολος και ακανθώδης στόχος, αν σκεφτούμε ότι στην Ελλάδα ενώ συμφωνούμε στα λόγια, μόλις φτάνει η ώρα της πράξης ο καθένας υπεραμύνεται των κεκτημένων του και δείχνει τον απέναντι ως υπόλογο της ανταγωνιστικής καχεξίας. Εν πολλοίς, αυτή η αμυντική στάση οφείλεται στο έλλειμμα κοινωνικής εμπιστοσύνης.

Αυτή είναι η αλήθεια και οπουδήποτε κι αν θέλεις να φτάσεις ο πιο σύντομος δρόμος είναι ο δρόμος της αλήθειας. Αυτόν πρέπει να περπατήσουμε, καθώς σε ένα κόσμο που διαρκώς αλλάζει και γίνεται πιο ανταγωνιστικός, οι Έλληνες οφείλουμε να δούμε κατάματα τις προκλήσεις.

Για αυτό λοιπόν η εμπιστοσύνη είναι ουσιώδης προϋπόθεση για τις συναινέσεις που απαιτούνται ώστε να εφαρμόσουμε όλοι μαζί και άμεσα, όλα αυτά που ξέρουμε πολύ καλά ότι πρέπει να γίνουν. Και πρέπει να γίνουν για να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα της χώρας μας, πριν να είναι αργά.

Χωρίς καμία αμφιβολία, η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται από την επιχειρηματικότητα. Η ιδιωτική πρωτοβουλία αποτελεί την πιο σημαντική πτυχή της ανταγωνιστικότητας. Απαιτούνται επενδύσεις και άνθρωποι που δίνουν ώθηση στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Προσπαθούμε και δουλεύουμε για ένα εύκρατο επενδυτικό και οικονομικό κλίμα. Η επιχειρηματικότητα είναι ευλογία εφόσον τηρεί τους κανόνες της αγοράς και τη νομιμότητα, στο πλαίσιο πάντα του υγιούς ανταγωνισμού. Όλοι πρέπει να βάλουμε πλάτη για να στηρίξουμε την επιχειρηματικότητα. Όλοι πρέπει να συνεισφέρουμε για να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα. Γι' αυτό χρειαζόμαστε γόνιμες σκέψεις σε αυτό το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης.»